

3 lutego 1930 r.

A626 9/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 11111.

Kl. 61 a 19.

Alexander Bernhard Dräger
(Lübeck, Niemcy).

Samoczynny przyrząd oddechowy.

Zgłoszono 1 lipca 1927 r.

Udzielono 12 października 1929 r.

Pierwszeństwo: 8 września 1926 r. dla zastrz. 1, 2, 6; 22 września 1926 r. dla zastrz. 3, 4;
1 października 1926 r. dla zastrz. 5 (Niemcy).

Przenośne samoczynne przyrządy oddechowe, służące jako ratownicze w kopalniach, muszą być przy umieszczaniu w pochwie należycie zabezpieczone od wilgoci i innych wpływów, zarówno jak od możliwości uszkodzeń mechanicznych. Używane jednak zazwyczaj okrycia lub osłony mają tę wadę, iż górnicy, znajdując się w miejscach zagrożonych gazami trującymi i pragnąc skorzystać z przyrządu oddechowego, muszą wpierw otworzyć jego osłonę lub okrycie, aby go włożyć na siebie, co sprawia, że w szczególności w wypadkach nagłych użycie przyrządu może się stać niemożliwe i może nie wykonać swego zadania chronienia od niebezpieczeństwa.

Wadę tę usuwa wynalazek, według którego przyrząd oddechowy zaopatrzony zostaje w osłonę, która w stanie zamkniętym razem z umieszczonym w niej przyrządem zawieszona być może na szyi, wspierając się na piersiach, a na przedniej powierzchni posiada otwór zamykany, co najmniej tak wielki, iż umożliwia dostęp do przyrządu.

W razie niebezpieczeństwa górnik chwyta przyrząd np. za rzemień do zawieszania, zawiesza go sobie na szyi, bez trudności otwiera osłonę i nie narażając się na niebezpieczną dla życia zwłokę zaczyna korzystać z przyrządu.

Fig. 1 rysunku uwidocznia przykład

wykonania przyrządu oddechowego w stanie czynnym i osłonę otwartą; fig. 2 — widok z przodu przyrządu w stanie zamkniętym; fig. 3 — widok z boku osłony według fig. 2 z usunięciem zawieszenia; fig. 4 i 5 — inną postać wykonania przyrządu w widoku z przodu z otwartą osłoną i w widoku z boku z osłoną zamkniętą; wreszcie fig. 6 i 7 — widok z przodu trzeciej postaci wykonania przyrządu z otwartą i zamkniętą osłoną.

W postaci według fig. 1—3 osłona składa się z puszki 1 o owalnym denku i podobnego kształtu nakładanej pokrywy 2, przy czem szczelność pokrywy zabezpieczona jest przez oklejenie krawędzi taśmą izolacyjną lub innym materiałem uszczelniającym. Jak przedstawia fig. 1 w powyższej puszcze mieszczą się wszystkie części przyrządu oddechowego, więc wąż oddechowy 4, kwasowęglowy nabój chłonny 5, zbiornik kwasu 6 i miech oddechowy 7. Wolna przestrzeń pomiędzy ściankami osłony a częściami przyrządu jest tak nieznaczna, iż starczy za ledwie na pomieszczenie węża oddechowego oraz zwiniętego miecha, poczem pokrywa 2 może być nałożona i odpowiednio oklejona, w celu należytego zabezpieczenia przyrządu. Można również umieścić lepki pierścień uszczelniający dokoła owalnej ścianki osłony.

Do zewnętrznej strony ścianki puszki umocowany jest w miejscach 8 i 9 rzemień 10 do zawieszania. W celu użycia przyrządu zawieszają się go za rzemień 10 na szyi, jak pokazuje fig. 1. Wówczas można z łatwością usunąć taśmę uszczelniającą, otworzyć pokrywę i założyć przewód oddechowy 4. Miech oddechowy, będąc umieszczony na przodzie puszki, opada sam. Oprócz tego wewnątrz puszki w miejscach 11 i 12 umocowane są dwa rzemienie 13 i 14 (pokazane na rysunku tylko częściowo), które przy zakładaniu przyrządu przytwierdza się do pasa.

Zamiast z metalu osłona może być oczywiście również wykonana z dowolnego innego odpowiedniego materiału.

Przy postaci wykonania według fig. 4, 5 czworokątna płyta nośna dźwiga wąż oddechowy *b*, nabój kwasowęglowy *c* zbiornik kwasu *f* oraz miech oddechowy *g*, poza tem przytwierdzone są do niej rzemienie *h* do zawieszania. Dokoła płyty nośnej umocowana jest obwódka *i*, która służy do utrzymywania pokrywy, w niniejszym przykładzie wykonanej w postaci kołpaka, przy czem spoiwo *l* może być zalepione taśmą izolacyjną lub innym materiałem uszczelniającym, tak iż płyta *i* z pokrywą *k* tworzy szczelną osłonę, w której mieści się również zwinięty wąż oddechowy *b* i miech *g*.

Oczywiste jest, iż obwódka boczna dokoła płyty może być również wykonana w postaci szerszej, tworząc częściowo lub całkowicie ściankę boczną; pokrywa wówczas oczywiście będzie odpowiednio bardziej lub całkiem płaska.

Do płyty *a* lub obwódki *i* przytwierdzone są od wewnętrznej strony, jak poprzednio, dwa rzemienie *m*, pokazane na rysunku tylko częściowo, które przy zamkniętym przyrządzie mieszczą się wewnątrz, po otworzeniu zaś wieka mogą być wyjęte, uzupełnione pasem i spięte dokoła tułowia.

Sposób użycia przyrządu jest podobny jak przyrządu według fig. 1—3.

Fig. 6 i 7 przedstawiają przykład, w którym osłona ukształtowana jest w postaci worka. W tym przypadku wąż oddechowy *b*, nabój kwasowęglowy *c*, połączony z nim obrotowo nasadą *o* zbiornik kwasu *f* oraz mieszek oddechowy *g* mieszczą się w osłonie, mającej postać worka, zawieszanej zapomocą rzemienia *h* na szyi, przy czem osłona posiada na przodzie otwór zamykany, w kształcie np. szczeliny *p* zaopatrzonej w szew. Zamiast kształtu szczeliny otwór może również posiadać kształt okrągły lub owalny, zamykany zaś będzie za-

pomocą odpowiedniego kształtu nakładek, utrzymywanych szwami.

Można też całą osłonę ukształtować jako zwyczajny otwarty worek, który w sposób zwykły zamykany zostaje przez ściągnięcie i związanie krawędzi. Mieszczące się wewnątrz worka rzemienie m , będąc uzupełnione pasem, służą jak poprzednio do przytwierdzenia przyrządu do tułowia.

Gdy przyrząd jest zawieszony, górnik może z łatwością rozerwać szew p i krawędzie szczeliny odsunąć nabok (fig. 6), aby ułatwić dostęp do części wewnętrznych przyrządu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Samoczynny przyrząd oddechowy, znamienny tem, że zaopatrzony jest w osłonę, która w stanie zamkniętym może być zawieszona na szyi, opierając się tylną płaszczyzną na piersiach, posiada zaś otwór zamykany, umożliwiający dostęp do przyrządu.

2. Przyrząd oddechowy według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada osłonę w postaci metalowej lub z innego materiału wykonanej puszki, o owalnym denku i podobnej pokrywie, do której przytwierdzo-

ne są od zewnątrz rzemienie do zawieszania na szyi.

3. Przyrząd oddechowy według zastrz. 1, znamienny tem, że osłona jego składa się z płyty nośnej, do której przytwierdzone są rzemienie do zawieszania, oraz z oddzielnej lub połączonej zawiasowo pokrywy.

4. Przyrząd oddechowy według zastrz. 3, znamienny tem, iż płyta nośna posiada obwódkę, służącą do utrzymywania płaskiej lub kołpakowatej pokrywy.

5. Przyrząd oddechowy według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada osłonę w postaci worka z przytwierdzonemi do niego rzemieniami do zawieszania, który na przedniej powierzchni posiada otwór, np. kształtu szczeliny, zaopatrzonego w szew.

6. Przyrząd oddechowy według zastrz. 1—5, znamienny tem, że posiada umieszczony wewnątrz osłony pas, składający się z jednej lub wielu części, który po otwarciu osłony może być wyjęty i owinięty około tułowia.

Alexander Bernhard Dräger.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

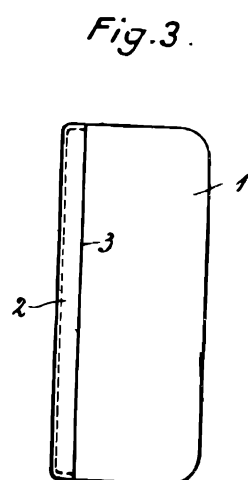
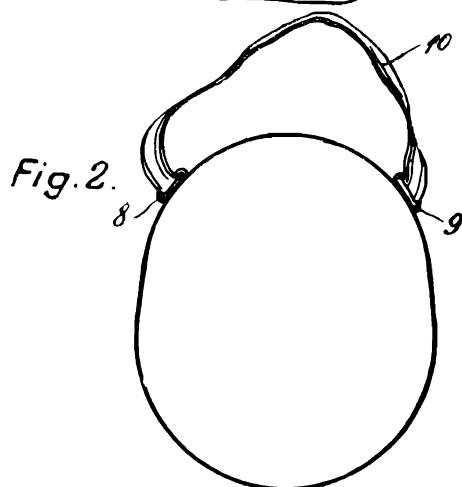
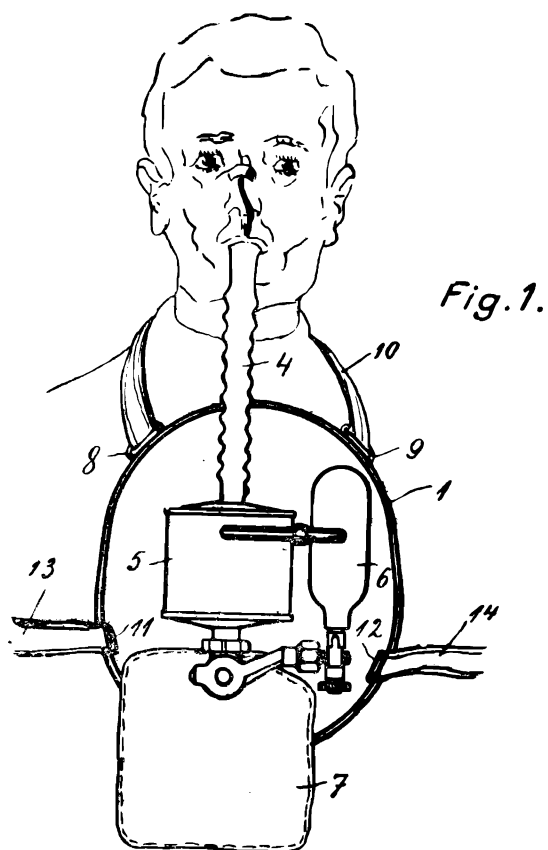

Fig. 4.

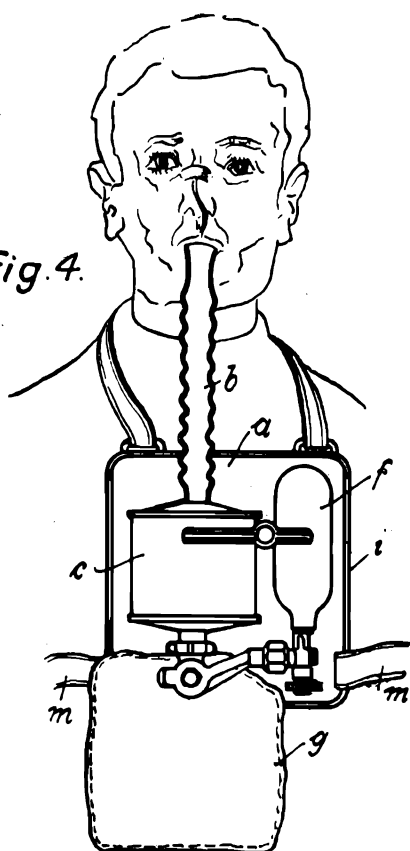

Fig. 5.

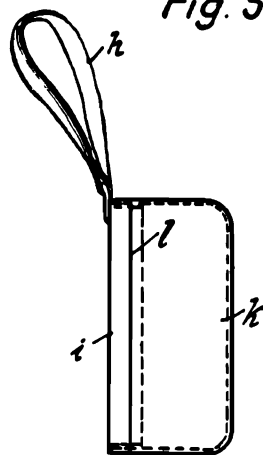

Fig. 7.

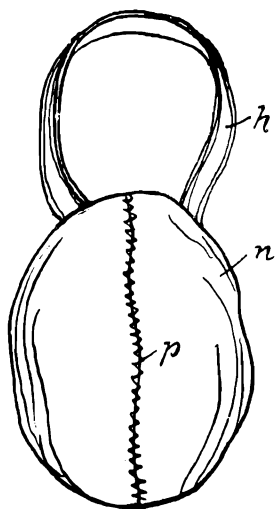

Fig. 6.

